

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1886. Andra Kammaren. N:o 26.

Lördagen den 20 Mars.

Kl. 2 e. m.

§ 1.

Justerades protokollet för den 13 i denna månad.

§ 2.

Till Kammaren hade inkommit följande sjukbetyg:

Att riksdagsmannen Herr A. Hedin till följd af en akut bröstkatarr är hindrad att på minst 8 dagar lemna sina rum, varder härmedelst på aflagd tjänsteed intygadt.
Stockholm den 19 mars 1886.

J. E. Bergvall,
Prov.-läkare.

Att ledamoten af Riksdagens Andra Kammare Välborne Herr Majoren C. F. Toll lider af inflammation i luftrörsgrenarnes slemhinna (Bronchitis Subchronica) och är genom denna sjukdom hindrad att infinna sig i Riksdagens plenum den 20 Mars 1886 intygas å läkareed.
Stockholm den 19 Mars 1886.

Oskar Th. Sandahl,
Med. Dr. & Prof.

Att Generaldirektören Herr Sigfrid Wieselgren på grund af sjukdom tillsvidare är förhindrad att bevista Riksdagens Andra Kammarens förhandlingar intygar.

Stockholm, Sabbatsbergs sjukhus den 17 Mars 1886.

Ivar Svensson,
Öfverläkare, Med. Dr.

§ 3.

Herr Dickson erhöll ordet och yttrade: Då jag af stadsfullmäktige i Göteborg blifvit vald till ledamot af Riksdagens Första Kammare, får jag härmed i enlighet med föreskrifterna i § 29 Riksdags-

Ordningen hos Andra Kammaren vördsamt hemställa om medgifvande att få afsäga mig min plats såsom ledamot af denna Kammare.

Med godkännande af det af Herr Dickson sålunda anförda hinder för honom att vidare vara ledamot af Andra Kammaren, beslöt, uppå hemställan af Herr Talmannen, Kammaren att jemlikt 28 § R. O. till Konungen ingå med anmälan om den inom Kammaren sålunda uppkomna ledighet; och blef ett i sådant afseende på förhand uppsatt skrifvelseförslag, som nu upplästes, af Kammaren godkändt.

§ 4.

Upplästes och lades till handlingarne ett till Kammaren inkommet Kongl. Maj:ts utslag, så lydande:

Kongl. Maj:ts utslag uppå de besvär, Handlanden Samuel Ohlsén i Uddevalla i underdanighet anført deröfver, att, sedan vid det den 29 December 1885 förrättade och sedermera inför Magistraten i Uddevalla den 7 nästlidne Januari medelst rösternas sammanräknande afslutade val till riksdagsman i Andra Kammaren för städerna Uddevalla, Strömstad, Marstrand och Kongelf för återstående delen af innevarande valperiod eller åren 1886 och 1887 förre vice Konsuln, Riddaren af Kongl. Wasa Orden F. L. Cöster i Uddevalla förklarats vara vald till Riksdagsman i Andra Kammaren under nämnda del af valperioden,

samt klaganden hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Göteborgs och Bohus län anført besvär öfver valet och yrkat dess upphäfvande, till stöd för hvilket yrkande anförts, *dels* att i Uddevalla flere personer funnits upptagna i vallängden och fått rösta, ehuru de enligt 14 § i Riksdags-Ordningen icke egde valrätt, enär de blott vore arrendatorer af små tomtplaner och derå uppfört obetydliga stugubyggnader, hvadan dessa lägenheter icke kunde anses såsom fastigheter, hvarom åberopade paragraf förmälde, *dels* att utgifvaren af tidningen »Bohuslänningen» företagit sig att i minst två nummer af tidningen uppmåna allmänheten att gifva röster till Cöster, *dels* att vid valförrättningen i Uddevalla begagnats färgade valsedlar, å hvilka namnet F. L. Cöster varit tryckt, så att vid valsedlarnes framlemnande lätteligen kunde ses, på hvilken rösten föll, hvilket förfarande stode i strid med 25 § i Riksdags-Ordningen, och *dels* att Cöster under år 1884 skulle hafva anmält sig till utträde ur statskyrkan;

så har Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, efter det vederbörande i stadgad ordning lemnats tillfälle att sig förklara samt Bankdirektören P. Malmberg uti afgifven förklaring instämt i klagandens yrkande och tillika företett *dels* ett af Borgmästaren i Uddevalla O. E. Sandegren afgifvet embetsbevis, att vid riksdagsmannavalet i Uddevalla den 29 sistlidne December åttiosju röstande aflemnat valsedlar, bestående af

blekgult samt hvitgrått och blågrått papper, å hvilka sedlar Cösters namn varit tryckt, dels ock ett af Rådmanen i Uddevalla vice Häradshöfdingen Ernst Nyberg utfärdadt intyg, att trettiosex personer, hvilka vid nämnda riksdagsmannaval i Uddevalla varit såsom fastighetsegare upptagne uti den vid valförrättningen begagnade röstlängd och på sådan grund jemväl röstat, icke blifvit, enligt en af uppbördsmanen i Uddevalla sedermera uppgjord förteckning, taxerade för de tomter, hvarå deras egande åbyggnader voro belägne, genom utslag den 1 Februari 1886 sig utlätit: att, emedan den omständigheten, att till åtskilliga af de aflemnade valsedlarne begagnats papper af annan färg än hvit, å hvilka valsedlar den valdes namn varit tryckt i stället för skrifvet, icke, jemlikt de i Riksdags-Ordningen gifna bestämmelser angående sättet för riksdagsmannavals förrättande, föranledde dertill, att samma valsedlar bort kasseras; och då, äfven om de röster, som afgifvits af ofvanomförmälde trettiosex personer, hvilka deltagit i valet såsom fastighetsegare, frånräknades de ett hundra femtiosju röster, Cöster erhållit, hans återstående röstetal likväl öfverstege det antal röster, som tillfallit den honom i röstetal närmaste, samt de skäl, klaganden i öfrigt anfört för valets upphäfvande, icke voro af beskaffenhet att förtjena afseende; alltså blefve det öfverklagade valet af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande fastställt;

deruti klaganden i underdånighet sökt ändring; med Kongl. Maj:ts Högsta Domstol beslutet; Gifvet Stockholms Slott den 15 Mars 1886.

Kongl. Maj:t har i Näder lätit Sig föredragas ofvanberörde underdåniga besvär; och finner ej skäl att i Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes utslag göra ändring. Det vederbörande till underdånig efterrättelse länder.

Under Kongl. Maj:ts Sekret

(Sigill).

Karl Lindbäck.

§ 5.

Föredrogs och bifölls Stats-Utskottets Memorial N:o 31, i fråga om anvisande af de i Regeringsformens 63 § föreskrifna kreditivsummor.

§ 6.

Efter föredragning vidare af Stats-Utskottets Memorial N:o 32, i anledning af Kamrarnes skiljaktiga beslut vid behandlingen af vissa till regleringen af utgifterna under riksstatens Sjette hufvudtitel hörande frågor, blef den i samma memorial föreslagna voteringsproposition af Kamraren godkänd.

§ 7.

Lag-Utskottets härefter föredragna Utlåtande N:o 43, i anledning af väckt motion angående skyldighet för utländsk man att i rättegång vid svensk domstol eller myndighet mot inländsk man ställa borgen för kostnad och skada, blef jemväl af Kammaren bifallet.

§ 8.

Föredrogos men blefvo ånyo bordlagda Andra Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts Utlåtanden N:is 4, 5 och 6 (i samlingen N:is 14, 15 och 16).

§ 9.

Föredrogos och bifölls Stats-Utskottets Memorial N:o 30, med förslag till åtskilliga stadganden, hvilka böra införas i det nya reglementet för Riksgäldskontoret.

§ 10.

Likaledes bifölls Banko-Utskottets härefter, hvart för sig, föredragna Memorial

N:o 5, i fråga om afskrifning ur Riksbankens afdelningskontors i Göteborg räkenskaper af åtskilliga fordringar;

N:o 6, i fråga om afskrifning af en fordran ur Riksbankens afdelningskontors i Visby räkenskaper; och

N:o 7, i fråga om eftergift å en Riksbankens fordran.

§ 11.

Slutligen företogs till behandling Andra Kammarens Tredje Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 7 (i samlingen N:o 13) rörande Herr *C. J. Peterssons* i Eksebo motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående rätt för delegare i sockne- eller distriktsmagasin att besluta om dessas användning.

Utskottet hemställde, att motionen icke måtte af Riksdagen bifallas.

Efter föredragning af ärendet lemnades ordet till

Herr Magnus Jonsson, som yttrade: Jag beklagar att motionären sjelf icke är närvarande för att försvara sin motion. Mig vill

det förefalla, som om Utskottet dels icke fattat motionen rätt, dels icke känner till Kongl. förordningen den 23 Februari 1866. Som man vet hafva dessa magasininsinrättningar i äldre tider varit till stor nytta för den jordbrukande allmänheten, men i nuvarande tid och synnerligast på de ställen, der jernvägar sträcka sig genom landet i snart sagt alla riktningar, torde de icke mera vara erforderliga. Om således dessa magasin numera icke behöfvas för det dermed afsedda ändamålet, förefaller det mig besynnerligt att bibehålla ett lagstadgande, som ålägger kommunerna att dels underhålla sådana magasin, dels förvalta magasinets tillgångar på ett sätt, som kan vara med deras fördel mindre förenligt. Det vill förefalla mig, som om denna författning öfverlevvat sig sjelf, synnerligast som Kongl. Maj:t lemnat kommunerna full rätt att på sätt dem bäst synes disponera öfver magasinets befintliga tillgångar, ehuru under vederbörlig kontroll. Jag tycker därför att man borde i en skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes upphäfva den ifrågavarande Förordningen, och jag tror att detta vore med allmänhetens bästa förenligt. Men det ser ut, som om Utskottet hade tänkt sig, att genom Kongl. förordningen den 4 December 1863 en förändring skulle hafva inträdt, så att dessa magasin-fonder skulle tillhöra hela kommunen. Så är dock icke förhållandet. Ty om man vill läsa Kongl. förordningen den 23 Februari 1866, så är det alldeles klart, att det icke är några andra än de *jordegande*, som hafva del i magasinet, hvilka hafva rätt att vid stämman föra talan.

På grund af hvad jag nu anfört, anhåller jag att ärendet måtte återförvisas till Utskottet, på det att Utskottet må taga närmare kännedom om de stadganden och prejudikat, som finnas i frågan, hvarigenom ett annat beslut möjligen kunde blifva följden.

Häruti instämde Herr *Wallmark*.

Vidare anförde:

Herr Erickson i Bjersby: Orsaken till inrättandet af de s. k. sockenmagasinen, hvilket i allmänhet skedde för ganska lång tid tillbaka, var otvifvelaktigt den, att man, dels till följd deraf att landets jordbruk då icke uppnått den utveckling, att i regeln kunde produceras den kvantitet spanmål, som för de årliga behofven var nödvändig, dels till följd af de då mindre goda kommunikationerna, kunde befara, att stundom brist på spanmål skulle inträffa, hvadan försigtigheten då bjöd, att magasin inrättades för spanmålsupplag, der man, om nöd inträffade, kunde få hjälp såväl till bröd som till utsäde. Dessa skäl hafva numera ingen betydelse, sedan landets jordbruk utvecklat sig så, att det i allmänhet producerar den spanmål, som behöfves, och genom nutidens kommunikationer, i händelse brist skulle uppstå, tillförsel ganska lätt kan ske från andra länder, för så vidt spanmål finnes att få någonstädes i hela världen. Och att regeringen sjelf hyst dessa

tänkesätt, synes af stadgandet i Kongl. kungörelsen den 4 December 1863, der det heter »att det må ankomma på vederbörande kommunalstämma att, i de fall, der sådant icke af befintliga vilkor vid enskilda donationer förhindras, vidtaga de förändringar med sockne- eller distriktsmagasin, som af kommunalstämman anses nyttiga, under iakttagande likväl att, derest magasinrörelsen kommer att minskas eller helt och hållet indragas, det genom den befintliga spannmålsens föryttrande erhållna penningekapital skall under behörig kontroll bibehållas.» Sålunda kan man, der magasinrörelse ännu bedrifves, afyttra såväl spannmålsförrådet som magasinbyggnaderna. Man har icke någon annan skyldighet än att bibehålla det genom realisationen af spannmål och hus erhållna kapitalet samt sätta det under behörig kontroll.

Nu föreslår motionären, »att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att lagstadgande, med upphäfvande af deremot stridande föreskrifter, måtte utfärdas, hvarigenom frihet lemnades delegare i sockne- eller distriktsmagasin att, der sådant ej af befintliga vilkor vid enskilda donationer förhindrades, efter eget godtfinnande besluta om dess användande eller upplösning.

Utskottet har emellertid afstyrkt motionen, och för detta sitt afstyrkande anfört samma skäl, som förra årets Utskott i ämnet anförde. Mot dessa skäl skall jag tillåta mig göra några anmärkningar i syfte att bereda framgång åt motionärens förslag.

Till en början vill jag i afseende å dispositionsrätten, i fråga om hvilken Utskottet säger, att den, enligt 10 § i Kongl. förordningen om kommunalstyrelse på landet, tillkommer egarne af den i mantal satta jorden, anmärka, att, enligt Kongl. resolutionen den 23 Februari 1866 i beslut om användande af sockenmagasins tillgångar få endast de deltaga, som i magasinerna ega del, hvilket icke alltid är förhållandet med hvarje hemman i kommunen. Jag har blott velat anmärka detta förhållande, som i öfrigt icke inverkar på frågan om bibehållandet eller upphäfvandet af dessa sockenmagasin. I fråga åter här om säger Utskottet, »att det icke kunde anses öfverensstämmande med sunda lagstiftningsgrundsatser att tillåta nuvarande delegare i en magasininrättning, hvilka i regel icke bidragit till dess stiftande, att sig emellan dela dess för betjenande af ett offentligt ändamål samlade behållning.» Jag har redan visat, att något behof af dessa magasin numera icke i någon mån qvarstår; och att äfven vederbörande haft samma åsigt eller att det icke *stred mot sunda lagstiftningsgrundsatser* att tillåta nuvarande delegare i ett dylikt sockenmagasin, ehuru de icke bidragit till magasinets stiftande, att sig emellan dela den samlade behållningen, framgår af Kongl. Maj:ts bref af den 26 Oktober 1877, enligt hvilket Kongl. Maj:t medgifvit att, utan hinder af förnämnda Kongl. kungörelse af den 4 December 1863, magasinfonds penningemedel, uppkomna genom spannmåls och magasinbyggnads försäljning, finge användas till gäldande af delegarnes andel i skolkassas skuld. Af detta Kongl. bref, hvarom Utskottet tyckes hafva saknat

kännedom, ty i annat fall hade antagligen Utskottets beslut blifvit anorlunda, torde få anses framgå, att nuvarande egare till de hemman, hvilka bidragit till fondens bildande, af Kongl. Maj:t ansetts såsom egare till magasinssfonderna och sålunda alldeles icke, såsom ordföranden i 1885 års Utskott i fjor påstod, arfvingarne till de personer, som för möjligen 100 år sedan eller mera deltagit i bildandet, oafsedt huruvida de nu innehade dessa hemman eller icke.

Då sålunda, på sätt jag visat, Kongl. Maj:t redan med beaktande af det förhållande, att det ändamål, för hvilket dessa fonder bildats, numera icke i någon mån är för handen, tillåtit vissa fonders användande för andra delegarnes ändamål, så tillåter jag mig hemställa, huruvida det icke kunde vara skäl, att enligt motionärens förslag genom ett allmänt lagstadgande gifva delegare i samtliga magasinssfonder rätt att fritt disponera öfver fondernas medel. Derigenom kunde ju ej blott besparas besvär och kostnader för att i hvarje fall göra särskild ansökning derom hos Kongl. Maj:t, utan äfven Kongl. Maj:t befrias från nödvändigheten att i hvarje dylikt fall resolvera.

På dessa skäl jemte de af motionären anförda, i hvilka jag instämmer, skulle jag helst hafva yrkat bifall till motionärens förslag, men som yrkande om återremiss blifvit framställt af Herr Magnus Jonsson, så förenar jag mig med honom i berörda yrkande.

Herr Thestrup: Jag deremot yrkar bifall till Utskottets förslag. Till de skäl, som förlidet års Utskott anført, vill jag lägga det, att innevarande års Utskott haft tillfälle att taga kännedom om åtskilliga för slika magasin utfärdade reglementen, och dessa reglementen hafva befunnits vara af mycket olika beskaffenhet. Så vill jag nämna, att enligt ett reglemente var det alla hemmansegare eller egare af i mantal satt jord, som deltagit i stiftande af magasinssfonden, enligt ett annat icke endast desse utan äfven boställsinnehafvare, frälse- och landbönder samt enligt ett tredje vissa innehafvare af herregårdar tillika med åtskilliga andra personer inom kommunen.

Under sådana förhållanden och då det i många fall torde vara, såsom Utskottet äfven nämnt, omöjligt att klargöra hvilka nu äro dessa fonders rätta innehafvare, då reglementena innehålla så olika bestämmelser, torde det icke vara lämpligt eller ens möjligt att åvägbringa en lagstiftning, som kan vara gällande för alla dessa olika fall. Skulle åter en fullständig utredning af frågan komma att ega rum, så bör detta ske genom Kongl. Maj:ts försorg, men en dylik utredning tror jag skulle få ett mycket stort omfång. Derfor synes det mig lämpligast, att de kommuner, inom hvilka magasinssfonder finnas och hvilkas reglementen icke lägga hinder i vägen för ett sådant förfaringsätt, gå till Kongl. Maj:t för hvarje särskildt fall och begära tillstånd till fondens upplösning. Kan det deremot utredas, att fonden bildats endast af hemmansegare, så är § 10 i Förordningen om kommunal-

styrelse på landet fullt tillämplig och kan vid dylikt fall användas. På dessa skäl anhåller jag om bifall till Utskottets förslag.

Herr Jonsson i Myre: Herr Talman! För min del anser jag att motionen bör beaktas af Kammaren. Den tid, då sockenmagasin bildades, var det helt andra förhållanden än nu i våra utvecklade tider. Nu finnas kommunikationer, som underlätta anskaffandet af spannmål och förnödenheter, och då man tager i betraktande att i de kommuner, der i stället för sockenmagasin inrättades så kallade sparlådor, sådana för längesedan i de flesta kommuner äro indragna, så kan jag icke finna hvarför i de kommuner, der sockenmagasin finnas, dessa skulle stå qvar. Jag anser att sockenmagasinens delegare böra vara berättigade att sjelfve disponera öfver dessa inrättningar, som äro bildade genom sammanskott af spannmål utaf egarne för i mantal satt jord, hvilka naturligtvis äro dessa inrättningars egare, och äfven vara berättigade att disponera öfver de medel, som vid magasinshandens försäljning och förvandling till penningar kunna inflyta, och använda dem till andra ändamål, såsom till förbättrande af kommunikationer och andra nyttiga företag och inrättningar.

Jag skulle helst velat yrka bifall till motionen och afslag å Utskottets hemställan, men som frågan under diskussionen utvecklats sig, instämmer jag med Magnus Jonsson i hans yrkande på återremiss.

Härmed var öfverläggningen slutad. I enlighet med de meningar som förekommit gaf Herr talmannen propositioner dels på bifall till Utskottets hemställan och dels på ärendets återremitterande till Utskottet; och fann Herr talmannen den förra propositionen vara med öfvervägande Ja besvarad. Votering begärdes och försiggick enligt följande nu uppsatta och af Kammaren godkända voteringsproposition:

Den, som bifaller hvad Andra Kammarens Tredje Tillfälliga Utskott hemställt i Utlåtandet N:o 7 (i samlingen N:o 13),

röstas Ja;

Den det ej vill,

röstas Nej;

Vinner Nej, har ärendet af Kammaren till Utskottet återförvisats.

Omröstningen utvisade 68 Ja och 53 Nej; och hade Kammaren alltså bifallit Utskottets hemställan.

§ 12.

Till bordläggning anmäldes:

Konstitutions-Utskottets Utlåtanden

N:o 1, i anledning af motion om ändring af § 14 Riksdags-Ordningen och

N:o 2, i anledning af väckt motion om ändring i § 60 Riksdags-Ordningen.

Stats-Utskottets Utlåtande N:o 11, angående regleringen af utgifterna under riksstatens Sjunde hufvudtitel; samt

Lag-Utskottets Utlåtanden

N:o 44, i anledning af väckt motion om rättighet för kyrkostämman att granska debiterings- och uppbördslängderna för uppbörd af presterskapets löneinkomster; och

N:o 45, i anledning af Kamrarnes återremiss af det i Utskottets Utlåtande N:o 16 afgifna förslag till lag angående ändrad lydelse af 4 § i Förordningen om nya vexellagens införande och hvad i afseende derå iakttagas skall den 7 maj 1880.

Dessa ärenden skulle uppföras främst å föredragningslistan för nästa sammanträde.

§ 13.

Anmäldes och godkändes Stats-Utskottets förslag till Riksdagens skrifvelse, N:o 21, till Konungen angående beviljade statsbidrag till vägars anläggning och förbättring, bro- och hamnbyggnader, vattenkommunikationer och torrläggning af vattensjuka marker samt angående vilkoren för sådana statsbidrags erhållande.

§ 14.

Justerades protokollsutdrag; hvarefter Kammarens ledamöter åtskildes kl. 3 e. m.

In fidem

A. E. J. Johansson.

Tisdagen den 23 Mars.

Kl. $\frac{1}{2}$ 3 e. m.

§ 1.

Herr Statsrådet m. m. J. H. Lovén aflemnade följande Kongl. Maj:ts propositioner till Riksdagen, nemligen:

angående ett årligt anslag för H. K. H. Hertigen af Gotland;

angående bestämmelser om vård och förvaltning af Stockholms stads allmänna begravningsplatser;

om anordnande invid Lunds hospital af en asyl för sinnessjuka;

angående pensionsrätt för innehafvare af en professur, afsedd att vid Karolinska mediko-kirurgiska institutet genom särskilda gåfvomedel upprättas; samt

angående efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter torparen Johan Peter Nyberg från Auråkra.

Herr Talmannen mottog dessa Kongl. propositioner under förklarande, att Andra Kammaren skulle åt desamma egna grundlagsenlig behandling.

§ 2.

Justerades protokollet för den 16 i denna månad.

§ 3.

Till Kammaren hade inkommit ett så lydande sjukbetyg:

Att Ledamoten af Riksdagens Andra Kammare Herr C. J. Grafström är sängliggande sjuk i ögoninflammation, intygar
Stockholm den 22 Mars 1886.

C. Haggström,
Läkare.

§ 4.

Föredrogos och bordlades för andra gången Konstitutions-Utskottets Utlåtanden N:is 1 och 2.

§ 5.

Vid föredragning och efter bordläggning för andra gången af Stats-Utskottets Utlåtande N:o 11, angående regleringen af utgifterna under riksstatens Sjunde hufvudtitel, begärdes ordet af

Herr Sjöberg i Stockholm, som yttrade: Jag tillåter mig hemställa, om icke i fråga om föredragningen af Stats-Utskottets nu ytterligare bordlagda Utlåtande angående Sjunde hufvudtiteln borde iakttagas samma ordning, som i dylika fall är vanlig, och jag föreslår därför, att detta Utlåtande måtte uppföras främst på föredragningslistan i morgon bland de två gånger bordlagda ärenden.

Med bifall till den af Herr Sjöberg sålunda gjorda framställning, beslöt Kammaren, att Stats-Utskottets förevarande Utlåtande skulle å föredragningslistan för morgondagens sammanträde uppföras främst bland de ärenden, som blifvit tvenne gånger bordlagda.

§ 6.

Härefter föredrogos men blefvo ånyo bordlagda Lag-Utskottets Utlåtanden N:is 44 och 45.

§ 7.

Ledighet från riksdagsgöromålen beviljades

Herr E. J. Ekman	under 8 dagar fr. o. m. den 25 d:s,
» J. A. Sjö	» 8 » » 24 »
» C. E. Thermænius	» 7 » » 27 »
» G. Mellin	» 8 » » 26 »
» J. Larsson i Nordmarkshyttan	» 8 » » 24 »
» C. M. Huss	» 8 » » 23 »
» J. E. Ericsson i Ahlberga	» 5 » » 26 » och
» I. Lyttkens	» 2 » » 25 »

§ 8.

Till bordläggning anmäldes Stats-Utskottets Utlåtanden

N:o 9, angående regleringen af utgifterna under riksstatens Femte hufvudtitel;

N:o 33, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående fortsättning under år 1887 af arbetena på nya kasernetablissemment för Svea Lifgardet och Andra Lifgardet m. m.;

N:o 34, i anledning af väckt motion om förändring i tiden för arrendeavgifternas erläggande för kronans utarrenderade egendomar;

N:o 35, i anledning af väckta förslag om försäljning af åtskilliga kronans egendomar;

N:o 36, i anledning af väckt motion om upphörande af den rusthållare vid Kongl. Andra Lifgrenadierregementet åliggande skyldighet att bekosta exercisammunitien;

N:o 37, i anledning af väckt motion om afskrifning af en del af kyrkotionenden i provinserna Skåne, Halland, Blekinge och Bohuslän samt beviljande af ett extra anslag för sådant ändamål af 20,000 kronor att utgå under år 1887; och

N:o 38, i anledning af väckt motion om nedsättning i den afgäld, som påförts till kungsgårdar i Skåne hofveriskyldige hemman;

Bevillnings-Utskottets Memorial

N:o 8, i anledning af återremiss af Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 4, angående villkoren för tillverkning af brännvin; och

N:o 9, i anledning af återremiss af 1:sta punkten af Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 7, angående allmänna bevillningen;

Banko-Utskottets Utlåtande N:o 8, i anledning af återförvisning af 1:sta punkten af Banko-Utskottets Memorial N:o 4 i fråga om användandet af Riksbankens vinst för år 1885;

Andra Kammarens Tredje Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 8 (i samlingen N:o 17) i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om förståndigande för kronofogdarne i riket att till vederbörande kommunalnämnder med posten öfversända redovisning för indrifna kommunalutskylder; samt

Andra Kammarens Första Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 4 (i samlingen N:o 18) med anledning af väckt motion angående pensionering af lärare och lärarinnor vid småskolor och mindre folkskolor.

Dessa ärenden skulle å föredragningslistan för morgondagens sammanträde uppföras framför de ärenden, som blifvit två gånger bordlagda.

§ 9.

Anmäldes och godkändes Lag-Utskottets förslag till Riksdagens skrifvelse, N:o 22, till Konungen, med förslag till ändrad lydelse af § 23 i Förordningen om kyrkostämman samt kyrkoråd och skolråd den 21 Mars 1862.

Härefter åtskildes Kammarens ledamöter kl. $\frac{3}{4}$ 3 e. m.

In fidem

A. E. J. Johansson.